

Ohlášky – neděle 8. 1. 2023

Dnes prožíváme **Svátek Křtu Páně**, končí doba vánoční, zítřkem začíná liturgické mezidobí.

➤ Příští neděle 15. 1. 2023 bude **2. neděle v mezidobí**.

➤ Ve dnech **3. - 5. 2. 2023** se koná v Hájku u Prahy další víkendové setkání **Školy křesťanského života a evangelizace sv. Marie z Nazaretu, Matky církve**. Vřele doporučuji. Přihlásit se je možno na webových stránkách: www.skolamarie.cz/homepage/skola/praha

➤ **Alianční týden modliteb** se letos koná 8.15.ledna 2023. Jeho tématem je Dobrý pastýř a texty modlitebního průvodce vychází ze Žalmu 23 a 1000 let historie jeho ozvěn ve Starém a Novém zákoně.

Program ekumenických bohoslužeb v Litoměřicích:

https://litomericky.denik.cz/zpravy_region/20090105bohosluzby.html

Milovaní bratři a sestry, oznamujeme vám, že tak jako nám Boží milosrdenství dopřálo radovat se ze slavnosti Narození Páně, budeme se radovat také ze Vzkříšení našeho Spasitele.

*Na den **22. února 2023** připadne letos Popeleční středa a začátek posvátné doby postní.*

*Dne **9. dubna 2023** budeme s radostí slavit Zmrtvýchvstání našeho Pána Ježíše Krista,*

*dne **18. května 2023** bude slavnost jeho Nanebevstoupení,*

*dne **28. května 2023** slavnost Soslání Ducha Svatého,*

*dne **8. června 2023** slavnost Těla a krve Páně a*

*dne **3. prosince 2023** první neděle adventní, očekávání příchodu našeho Pána Ježíše Krista.*

Jemu buď čest a sláva na věky věků. Amen.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)
V zimním období jsou bohoslužby **během týdne ve farní kapli**.

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
datová schránka: 3utc4rx
farnost.lovosice@dltm.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář

+ 420 603 845 460

Václav

č. 7 (2023)
8. 1. 2023

Svátek Křtu Páně

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z 1. týdne v mezidobí

Neděle 8. 1. - Mt 3,13-17: Křest, řecky baptizma, znamená v původním významu omytí, ponoření. Jan Křtitel noří do vod Jordánu všechny, kdo usilují o očistu svého života. Ale proč Ježíš? Jan dobře ví, že Pán nepotřebuje očistění od vlastních hříchů. Proč tedy Kristus přichází? Postavil se do zástupu u Jordánu mezi hříšníky, stal se jedním z nich, aby je i nás vykoupil z hříchu. On vstupuje do vod řeky proto, aby symbolicky vzal viny všech, kdo je do té chvíle ve vodách pokání zanechávali. Je ponořen do smrti, aby nás zachránil. Tímto „zjevením“ Boží vůle deklaruje smysl a cíl své mise.

Pondělí 9. 1. - Žid 1,1-6: Bůh promluvil skrze Syna: aby se přiblížil k člověku a ztotožnil se s ním, vstupuje do našich vztahů. Je to výzva, abych i já prožíval plněji otcovství (k dětem, ke svěřenému společenství), ale i synovskou náklonnost k tomu, kdo mě má rád.

Úterý 10. 1. - Žid 2,5-12: Ježíš opravdu podstoupil smrt za všechny lidi. Záchrana všech je v plánu Božím. Nepatřím k těm, kdo by spásu nejraději omezovali na hrstku věrných?

Středa 11. 1. - Žid 2,14-18: Láska, s jakou se náš Pán ztotožňuje s lidmi, nemá v jiných náboženstvích obdobu. Mám radost z toho, že jsem křesťan? Dokážu tuto radost nést dál?

Čtvrtek 12. 1. - Žid 3,7-14: Kdo je zatvrzelý, dokonce zlý, ten se sám vylučuje z jeho lásky. Toto odpadávání od živého Boha působí bolest jak lidskému společenství, tak tomu, který se pro lásku obětoval.

Pátek 13. 1. - Žid 4,1-5.11: Věčný odpočinek, který vyprošujeme zemřelým, si vlastně připravujeme sami již zde na zemi naší vírou a láskou, se kterou putujeme k cíli.

Sobota 14. 1. - Žid 4,12-16: Ostrost a pronikavost Božího slova „do kloubů a morku“ kéž není otupena mou netečností. Vždyť ani nedostatek lásky Boží slovo neudusí! Jeho Slovo zde prostě je...

Youcat (56. část)

Také Lutherova poslední slova zněla: „Jsmo vpravdě žebráci!“ Ano, je to tak. Nejpozději v okamžiku setkání s Pánem budeme zcela nazí. V tu chvíli přestanou platit zásluhy získané ve světě i počet firem, které jsme založili, nebo domů, které jsme postavili. Spíše uslyšíme otázku, zda jsme oblékli „milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost“ (Kol 3,12). Budeme tázáni, jestli jsme byli „lidmi“. Proč na sobě musíme pracovat? Co je to konečný neboli poslední soud? Je eutanazie přípustná? Proč je potrat naprosto nepřijatelný v jakékoli vývojové fázi plodu? Co je špatného na prenatalních testech (amniocentéze)? Co ale vlastně dělá člověka člověkem? Spontánně máme o člověku velice vysoké mínění – ale pak dojde ke konfliktu, a naše vysoké mínění praskne jako mýdlová bublina. Je nenarozené dítě v matčině těle celým člověkem, polovičním člověkem, nebo zatím vůbec není člověkem? Je babička trpící demencí v domově důchodců ještě člověkem, nebo jen ubohou přežívající bytostí, o jejímž odstranění bychom měli začít uvažovat? Má předseda představenstva v Mercedesu větší hodnotu než sirotek ve slamu na okraji Bombaje? **Křesťané se moudře nepouštějí do podobných diskusí. Pro křesťana nemá člověk nějakou měřitelnou a zpochybnitelnou hodnotu, nýbrž jedinečnou důstojnost, o kterou nemůže přijít.** Tato důstojnost nemá základ v člověku samém, nýbrž v Bohu, jeho Stvořiteli, Ochránci, Vykupiteli a Soudci. Všechno má buď hodnotu, nebo důstojnost. „Má-li něco hodnotu, může se za ni jako ekvivalent dosadit něco jiného; avšak důstojnost je vlastní pouze tomu, co je vyvýšeno nad jakoukoli hodnotu a nedá se nahradit žádným ekvivalentem.“ říká Immanuel Kant (1724-1804), německý filozof (z knihy *Youcat: Kurz víry*)

12/ Podobenství o horolezectví

V tradici církve bývá duchovní život často přirovnáván k výstupu na horu. Hora se vždy jevila jako zvlášť vhodné místo pro setkání s Bohem. Mojžíš dostal kamenné desky s příkázáními na vrcholu hory Sinaj, Eliáše Bůh navštívil jako jemný vánek na hoře Chóreb. I sám Ježíš rád odcházel na horu, aby se tam

modlil (srov. Mk 6,46), na hoře Tábor byl před Petrem, Jakubem a Janem proměněn. Proto bych vám chtěl nabídnout podobenství o horolezectví, které nám prozradí leccos o duchovním životě. Zaměřím se na pár nepostradatelných detailů: vrcholek, průvodce, lano a skoby s kroužky.

Vrcholek

Jednou se mi poštěstilo, že jsem mohl lézt na Mont Blanc. Při každé pauze jsem se díval dolů do údolí, které se mi postupně vzdalovalo – údolí Chamonix se všemi auty a vším svým ruchem. Většina lidí žije v tomto údolí dlouhá léta, ale jen hrstce z nich se někdy poštěstilo vylézt na některý z okolních vrcholů. Je k tomu zapotřebí vůle, vytrvalost i dobrá příprava. Ale když se člověk dostane až nahoru, ten příval emocí! Shora člověk uvidí to, co ostatní nikdy nespátrá. Stejně tak mnoho lidí nechápe, proč by měli usilovat o nějaký růst v duchovním životě. Většina lidí jako by přehlížela své možnosti a místo toho si zvolí život v překotném koloběhu – auto, práce, postel... Zůstávají stále jen dole v údolí a nevnímají, že kdyby se rozhodli vydat duchovní cestou, mohli by se dostat na překrásné vrcholky hor. Ještě neprozřeli a nepochopili, že život na zemi není konečná stanice, že jeho skutečný cíl se nachází jinde: „A svět pomíjí i jeho chtivost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky.“ (1 J 2,17) Ovšem duchovní výstup je záležitostí na celý život. V tom ohledu se nepodobá horolezectví, kdy jsme šťastní, že jsme se aspoň jednou a na chvíli dostali nahoru. V duchovním ohledu se totiž jedná o neustálý výstup. Musíme se v životě rozhodovat a stanovovat si priority tak, abychom nikdy nepřestali dělat pokroky. Mnoha křesťanům se nedaří učinit radikální rozhodnutí a – obrazem našeho podobenství – potácejí se někde mezi malým výšlapem jednou za čas a měsíci života dole v údolí. Celý jejich duchovní život trpí „jojo efektem“. Jenže Ježíš řekl jednoznačně, že „kdo položí ruku na pluh a ohlíží se zpět, není způsobilý pro království Boží“ (L 9,62). Tato slova by nás neměla vystrašit, ale měla by nám pomoci, abychom se pro Něj rozhodli. Můžeme si tedy položit otázku, zda všechna naše životní rozhodnutí směřují k vrcholu, ke kterému míříme – našemu cíli na věčnosti.

(z knihy *René-Luca Patnáct podobenství*)